

tedes Tilregnelighed, for at de i saa Henseende fornødne Oplysninger kunne blive erhvervede.

§ 117.

Finder Dommeren under Forundersøgelsens Gang, at den mod en fængslet Person reiste Mistanke ved senere tilveiebragte Oplysninger er saaledes svækket, at der ikke længere er tilstrækkelig Grund til at holde ham fængslet, kan han ved en ny Kjendelse ophæve den tidligere affagte Fængslingskjendelse, hvorefter den Paagjældende sættes paa fri Fod. Antager Dommeren, at der efter de foreliggende Omstændigheder ikke længere er Grund til at befrygte, at den Fængslede vil undvige, kan han sætte ham paa fri Fod efter Omstændighederne saaledes, at det paalægges ham ikke at forlade Retskredsens, førend Sagen er endeligt afgjort.

§ 118.

Alle Retsmøder under Forundersøgelsen ere offentlige, medmindre Dommeren undtagelsesvis paa Grund af Sagens særegne Beskaffenhed, ved en af Grunde ledsaget Kjendelse, bestemmer, at Dørene skulle lukkes. I sidste Tilfælde kan Dommeren tilstede enkelte af den Sigtede opgivne Personer Afgang.

§ 119.

Udviser Nogen under Forhandlingerne en forstyrrende Adfærd og lader Dommerens Advarsel om at forholde sig rolig upaaagtet, eller krænker Nogen Rettens Værdighed, kan han herfor ved en Protokolten tilført Kjendelse idømmes Straf af Bøder indtil 50 Rd. eller simpelt Fængsel indtil 14 Dage.

Er det uviste Forhold af saadan Beskaffenhed, at større Straf anses forstyldt, finder Forsøgning Sted under en særegen Sag.

§ 120.

Over Alt, hvad der foregaaer ved de under Forundersøgelsen stedfindende Retsmøder, føres en Protocol af den af Underdommeren antagne Skriver. I denne Protocol, som autoriseres af vedkommende Landsoverrets Formand, gjøres fornøden Bemærkning om, hvad der fremlægges i Retten. Af Vidneforklaringer optages kun det væsentlige Indhold; men ligesom enkelte

Udsagn, naar det udtrykkelig forlanges, kunne optegnes ordret, saaledes skal en ordret Gjengivelse af Vidnets Udsagn, saavidt muligt, finde Sted, naar det antages, at Vidnet vil være at edfæste under Forundersøgelsen. Ligesledes skulle, saavidt muligt, den Sigtedes Udsagn gjengives med hans egne Ord. Protokollen bør derhos indeholde fornøden Bemærkning angaaende Sagtagelsen af det, som Loven i visse Tilfælde udtrykkeligt paalægger Dommeren, og derhos de af ham tagne Beslutninger.

§ 121.

Naar en Forklaring er tilført, bliver den at oplæse for den Afhørte, og gjøres da Bemærkning, om dens Rigtighed af ham er erkendt, eller med hvilke Berigtigelser og Tilføjninger han har vedtaget samme.

Paastaar en afhørt Person, at hans Forklaring ikke er tilført rigtigt eller med tilstrækkelig Fuldstændighed, kan han forlange selv til Protokollen at diktere, hvad han finder nødvendigt for at berigtige eller fuldstændiggjøre det Tilførte, dog at Saadant skeer uden Vidtløstighed. Det bliver at bemærke, hvad der saaledes af den Paagjældende selv er tilført Protokollen.

§ 122.

Ved hvert Mødes Slutning underskrives Protokollen af Dommeren.

§ 123.

Over Undersøgelsesdommerens Handlinger kan af Vedkommende føres Anke for Landsoverretten, dog uden at saadan Anke kan standses af Dommeren tagen Beslutnings Fuldbyrkelse, naar dette ei kan skee uden Skade for Undersøgelsen.

Forsaavidt ikke en derfra afvigende Fremgangsmaade for visse Tilfælde særlig er hjemlet (§ 94), fremsættes saadan Anke i et skriftligt Andragende til Landsoverretten, ledsaget af den til Sagens Oplysning fornødne Udskrift af Retsprotokollen og med Undersøgelsesdommerens Erklæring.

Landsoverrettens Beslutning meddeles saavel Undersøgelsesdommeren som den, fra hvis Side Anken er reist.